

F. t. l. vedr. social service m.v.

eller unge, der er involveret i en sag, der behandles efter kapitel 11 i lov om social service uanset alder. Når der ikke fastsættes en aldersgrænse, er det primært, fordi der ikke er fastsat en nedre aldersgrænse for, hvornår børn skal høres. En vurdering af om et barn skal høres, vil alene basere sig på en modenhedsvurdering. Det foreslås ligeledes, at retten gælder både i sager om anbringelser og sager om såkaldte forebyggende foranstaltninger.

Barnet eller den unges ret til en bisidder er ikke en foranstaltning i forhold til barnet eller den unge, men alene en ret som barnet eller den unge kan gøre brug af efter egen lyst og behov. Barnet eller den unge har ikke brug for flere voksne, der kan blande sig i sagens detaljer og beslutninger, men har derimod brug for en tillidsperson, der kan deltage i møder i kommunen, der oftest er en for barnet eller den unge ukendt situation at være i.

Vurderer kommunen imidlertid, at det er af væsentligt betydning for barnets eller den unges særlige behov for støtte, at der er en voksen, der kan støtte barnet eller den unge og følge sagen, findes hjemlen i de eksisterende regler. Der er ikke noget til hinder for, at en personlig rådgiver eller en fast kontaktperson, som barnet eller den unge måtte have fået udpeget efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 6 eller nr. 7, kan deltage i barnet/ den unges møder på forvaltningen, hvis barnet eller den unge ønsker det, og det ligger inden for det, som kommunen har bestemt, at vedkommende skal bistå barnet eller den unge med.

Kommunen vil dog også på anden måde kunne støtte et barn eller en ung i at finde en bisidder. En sådan støtte kunne bestå i, at sagsbehandleren tager initiativ til at tale med barnet eller den unge om den støtte, som en bisidder kan give, og mere aktivt hjælper barnet eller den unge med at finde den rette og kontakte vedkommende.

Der er ikke fundet behov for at foreslå en selvstændig pligt for kommunen til at oplyse om retten til en bisidder, da kommunen allerede i dag har en generel pligt til at rådgive borgerne om deres rettigheder. Både barn, ung og bisidder har mulighed for at frasige sig relationen, så den pågældende ikke længere fungerer som bisidder for barnet eller den unge.

Det foreslås, at informationen til bisidderen skal foregå gennem barnet eller den unge, da det fortsat er vigtigt, at det er barnets eller den unges selvstændige ret til at blive hørt, der kommer i centrum.

Hvis bisidderen modtager mere information end barnet eller den unge, vil der være en risiko for, at bisidderen overtager sagen på bekostning af barnets eller den unges interesse. Beføjelserne for bisidderen

skal således alene bestå i at være til stede under møderne og ikke til at kommunikere med forvaltningen uden om barnet eller den unge selv.

Det er op til barnet eller den unge selv, hvor meget bisidderen i øvrigt skal informeres om sagen.

Barnet eller den unge har dog mulighed for at aftale med kommunen, at de skal udsende mødeindkaldelser med videre til bisidderen, men der indføres ikke en pligt hertil, da det er vigtigt, at det hele tiden er barnet eller den unge selv, der har styringen.

Om § 48 a, stk. 2

Det foreslås for det første i § 48 a, stk. 2, at barnets eller den unges ret til selv at vælge bisidder bør være begrænset på samme måde som voksnes valg af partsrepræsentant, jf. forvaltningslovens § 8, stk. 2.

Et barns eller en ungs adgang til at lade sig bistå af andre, kan således i helt særlige tilfælde fraviges, hvis barnets eller den unges interesse i at kunne lade sig bistå findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

For det andet foreslås det, at myndigheden endvidere kan træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges. Bestemmelsen indebærer, at forvaltningen må foretage en konkret afvejning af på den ene side barnets eller den unges interesse i at lade sig bistå af den pågældende bisidder og på den anden side de hensyn, der taler for at afskære barnets eller den unges adgang til at lade sig bistå af den pågældende bisidder.

Udgangspunktet for at nægte barnet eller den unge at medtage en bestemt bisidder skal dog altid være barnets eller den unges tarv og skal samtidig være baseret på en saglig vurdering af de omstændigheder, der gør, at den pågældende ikke kan fungere som bisidder for barnet eller den unge.

Et barns eller en ungs valg af bisidder vil kunne tilsidesættes, hvis der er bestemte grunde til at antage, at bisidderen varetager andre interesser end barnets eller den unges. Det vil typisk kunne forekomme, hvis bisidderen reelt er valgt af forældrene i strid med barnets eller den unges interesser. Forældrene eller for eksempel personale fra et anbringelsessted vil ligeledes kunne udelukkes som bisiddere, hvis det ud fra en konkret vurdering vurderes, at de lægger pres på barnet eller den unge. Bestemmelsen udelukker dog ikke bestemte grupper af personer fra at fungere som bisidder.

Der er ikke fastsat generelle regler om, at en bisidder skal være myndig, at vedkommende ikke må være i familie med barnet eller den unge eller, at personer,